Ч. 195. Четвер 30 серпня (12 вересня) 1901. Рік XI.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улица Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

## Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(Віче католиків в Оломуцу. — Австрийске правительство а інститут сьв. Єронима. — Дальші вісти про замах на Мек Кінлия.)*

З Оломуца доносять: Дня 8. с. м. о годині $8^1/_2$ рано, зібрали ся участники католицкого віча на площи епископскій. Тут уставили ся католицкі стоваришеня до процесиї, котра рушила головними улицями міста до катедри. Там о. Фрайнд, з чину Редемптористів, виголосив проповідь, почім архиепископ Кон відправив торжественне богослужене. Відтак удали ся участники віча громадками до семинариї духовної. Порядку нігде не нарушено. Число участників подають на 3000 осіб. Позаяк саля в семинариї не могла всіх помістити, то значна часть участників удала ся до церкви сьв. Михайла. На торжественнім засіданю відчитав насамперед предсідатель віча, граф Штольберґ, депеші з подякою за телеґрами преданности і з желанями від Є. В. Цісаря, від Папи і Найд. Архикнязя Франц Фердинанда. Ґраф Ярослав Тун поздоровив зібраних іменем віча ческих католиків в Кромерижи. По промовах берненьского епископа, др. Бавера і проф. дра. Фукса з Опави, піддано під голосоване і ухвалено вічеві резолюциї. По полудни, о годині 9-тій вечером, відбуло ся друге торжественне засідане рівночасно в сали семинариї і в церкві сьв. Михайла, де ухвалено резолюциї поодиноких секций. По промові князя архиепископа Кона і подяці єму зі сторони предсідателя віча, закрито наради відспіванєм австрийского і папского гимну. — Рівночасно відбуло ся друге віче т. зв. „протестуюче" лїберальних Німців і социялістів. В вічи взяли участь німецкі посли, представителї кільканайцятьох німецких рад міских і малого числа селян. Промовлювано і ухвалено резолюциї против „ультрамонтаньскої політики", против віроісповідної школи, проби привернення сьвітскої власти папі і т. ин. До демонстраций противкатолицких на улици не прийшло, лише в ночи вже коло 1-ої години удали ся Всенімці перед палату архиепископа і там знов пів години викрикували.

Часопись Corriere della Sera одержує з Риму вість, після котрої австрийске правительство мало переслати італїяньскому міністрови заграничних справ Прінеті'ому ноту в справі інститута сьв. Єронима. В тій ноті зажадано відкликаня комісаря призначеного для інститута сьв. Єронима і полишеня управи інститута в руках хорватского ректора Пазмана. На ту ноту, як каже дальше та часопись, відповів сейчас Прінетті, заявляючи, що італїяньским судам доручено зі сторони дальматиньскої жалобу. Справу, відповідно до італїяньских законів, можна би судам відобрати, але то і у Італїянців і у судових урядників викликало би роз'ярене, так що правительство мусить ждати на рішене суду і аж відтак полагодить само справу від себе.

Як доносить Polit. Corr. велів Є. В. Цісар Франц Йосиф за посередництвом австро-угорскої амбасади в Вашинґтоні висказати президентови Мек Кінлїєви найгорячійше співчутє з причини замаху. — Nord. Allg. Ztg. доносить: Цісар Вільгельм телеґрафував до Мек Кінлия: В найглубшім жалю з причини вісти о замаху на Ваше житє, висказую Вам співчутє моє і цілого народу німецкого та желаня скорого виздоровленя. Також всї инші европейскі володарі і всї правительства переслали Мек Кінлїєви депеші з висказами співчутя і желанями скорого подужаня. — Що-до самого виновника замаху, то він походить з родини, що перед 30 літами вемиґрувала з Позпаня до Америки і родив ся вже на американьскій земли. Отець Чолґоша дізнавши ся о замаху сина, був так обурений, що скрикнув: „мій син заслужив на шибеницю". Мім тим сам Чолґош поводить ся у вязници дуже спокійно, їсть і пє надто богато і на всьо байдужний, лише заєдно випитує ся: чи Мек Кінлї вже умер? Він пересьвідчений, що довершив славного діла. Перечить немов би мав спільників і каже, що перейняв ся духом відчитів і наук анархістки Еми Ґольдман. І полиция уважає єї виновницею і пересьвідчена, що она знала о намірі Чолґоша. Полиция в Чікаґо доносить, що вже викрила місце перебуваня тої анархістки і тепер стоїть она під строгим надзором. — Якийсь Новак повідомив полицию, що Чолґош єсть членом „союза анархістів" в Клївлєнді. Той союз ухвалив на послїднім засіданю убити президента Мек Кінлїя і до довершеня замаху призначив Чолґоша. Чолґош доси був ковалем. — В Чікаґо поставлено перед военний суд 9 анархістів, але їх переслухане відложено до дня 19 вересня, аби перевести строге слідство, чи не стояли они в змові з Чолґошем. Три увязнені женщини випущено на волю за кавциєю 3600 долярів. Инших арештованих полишено у вязници.

---

## ПОБРАТИМИ.

### I.

Заким прилучили ся до добровольців, що там під Скодаром биля ся з Турками, хотіли Алил Марґерич і Данило Ґордоне стати, після обряду побратимами, і дати ся сполучити на віки.

Вклякли перед сьвятими образами, кождий зі сьвічкою в руці, без оружия, один побіч другого, і молили ся. Поза ними стояв диякон, і в піднесених руках держав також дві запалені сьвічки.

Серед хмари диму з кадила, що піднимала ся понад ними, приступив до них сьвященик, і після звичаю, спитав їх:

— На що хочете стати побратимами?

А они відповіли:

— На то, щоби один другому служити, один другому помагати, один другого боронити, при кождій нагоді і по щирій дружбі.

А сьвященик сказав відтак торжественно:

— Від нині ви правдивими братями перед Господом. Ваші родини вам спільні. Жийте завсїгди в згоді з собою... Присягайте!

Они зложили присягу перед сьв. Тайнами, а сьвященик поблагословив їх відтак, і дав їм розгрішене.

Перед церквою взяли Алил і Данило знову своє оружие, а на знак радости, стріляли з пістолетів у воздух. Нарід з Неґуша обступив їх, а молоді люди, що були при тій присязі, стали викрикувати та вигойкувати, та відвели їх аж до Алилової хати, де запрошені посїдали до обіду.

По обіді взялись гості за руки, щоби улицями громади потанцювати кола. Обійшли церков довкола і пустились аж на головну площу, щоби тут закінчити танець. Проти Данила стояла в танци Ксеня, сестра єго побратима. Правила танцю вимагали того, щоби він потягнув єї до себе. Але коли він витягнув руку до неї, она сховала руку.

Ні!....

Алил видів, що єго сестра уперто держала голову схилену в долину. Роздразнений танцем, вином і розмовою, вхопив він Ксеню сильно за руку.

— То ти не хочеш танцювати з моїм побратимом, що тепер є преці й твоїм братом?

Дівчині станули сльози в очах, і она відповіла:

— Хибаж ти не знаєш, Алил, кому я вишивала сорочку?

— Данилови?

Она кивнула головою і сказала тихо:

— А тепер, коли ти з ним присягав, — то єму вже не вільно женити ся зі мною....

Алил подивив ся остро на Данила а єго очи ніби питали.

— Я нічого не обіцював — сказав Данило несьміло.

Алил здвигнув тоді плечима.

— Уперта дівчина.... тай тілько! Ходи брате, лиши єї!....

Він взяв побратима попід руку, і оба сьміючись, пішли собі.

### II.

Довкола ватри на горі сиділи в ночи Чорногорці і гріли ся. Коли котрий з них брав вуглик, щоби закурити собі люльку, піднїяла ся на хвилинку полумінь і ясним сьвітлом озаряла борців, та їх смагляві лиця і чорне розпатлане волосе, червоні шапки і красно жировану зброю.

Алил і Данило сиділи побіч себе.

Алил говорив голосно: А я тобі кажу... Альбанці, то такі боязкі, як кури, коли ховають голови під крила і дають ся лисови скубати....

Напроти него сидів старий борець, і покивуючи головою, перечив тому. Але Алил відозвав ся:

— Заложись зі мною, що я зайду аж в альбаньский табор, лиш з ганджаром в руках, і принесу тобі звідтам дві голови.

— Але сам не підеш — сказав на то Данило спокійно.

Встали оба. Їх брала велика охота показати свою відвагу, отже замість пістолетів,

# Новинки.

*Львів дня 11 го вересня 1901.*

— **Торжественні заупокійні богослуженя** за бл. п. Цїсареву Елисавету відбули ся вчера рано о 9-ій годині у всїх трех катедральних храмах львівских. В лат. катедрі відправив богослуженє Впреосьв. Архієпископ др. Більчевский. На богослуженю були: Є. Е. п. Намістник гр. Лев Пініньский, Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Стан. Баденї, віцепрезидент вищого суду др. Дилевский, президент краєвого суду др. Бавх, радник Двора п. Мавтнер, представителї всїх инших властий, представителї войсковости, унїверситету, полїтехнїки і ин. — В митрополитальній церкві св. Юра відправив богослуженє Впреосьв. Митрополит Андрей Шептицкий в присутности представителїв властий.

— **Цїсарску санкцию** одержали ухвали галицкого сойму о поборі додатків до податків від спіритусових напоїв в громадах Ходорів, Колачиці, Рудки, Тартаків і Товмач.

— **З руского театру.** До „Руслана" пишуть: Теперішний побут нашого театру в Ярославі зложив ся дуже щасливо. Публика заповнює простору салю готелю Вікторня на кождім представленю і виходить вдоволена з добре ведених вистав. Хотяй справдї нема визначнїйших акторских сил в теперішнім складї дружини, але є те, що зовуть „ансамбль" і є уміла та старанна режисерия. На тім основує ся успіх вистав. В суботу побачимо клясичну трагедию „Уриеля Акосту" в перекладї Л. Лопатиньского. Цїкавість збирає нас, як на рускій сценї буде виглядати „клясична трагедия", але як очевидцї нас запевняли, в Любачеві она вийшла перший раз дуже добре. Передовсїм ролї були знаменито вивчені, так, що вірш плинув гладко і природно. Перед премієрою режисер п. Стадник зарядив був кілька проб без суфлера (нечувана річ!) і тому належить приписати, що кождий з молодих артистів чув себе певним і свобідним в роли, як старий! Тим способом невсипуща праця заступає тепер рутину в рускім театрі, тож можна надіяти ся хороших поступів, а материяльне поводженє не заведе нїгде, як отсе тепер не завело в Ярославі.

— **Нова зелїзниця.** Мінїстерство зелїзниць удїлило на протяг одного року властителеви посїлостий гр. Стан. Жултовскому в Трускавци позволенє на передвступні роботи технїчні в цїли вибудованя льокальної зелїзницї о нормальнім торі зі стациї Борислав через Трускавець до Стебника.

— **Новий автомат** надзвичайної вартости з огляду на публичне безпеченьство винайшов п. В. Зомбек, канцелїст судовий в Гвіздци. Автомат той, о простій конструкциї, замикає рампи на зелїзницях, як надходить поїзд, і отвирає по відходї, та й то на довільне віддаленє.

— **Небезпечний різник.** Вчера арештовано львівского різника з Личакова, М. Гвіздальского за напад на директора львівскої різницї і грожене ножем за те, що директор велїв сконфіскувати Гвіздальскому мясо з надто молодого теляти.

— **Крадїж маґістратских актів.** Від довшого часу пропадали в львівскім маґістратї урядові акти, а опісля находжено їх в Полтві, раз знайдено в маґістратских виходках, а богато й доси хибує. В пятницю мин. тиждня вислїджено, що актокрадом єсть занятий в експедиції маґістрату дієтар Камінський. При нїм найдено богато актів, а по арештованю признав ся, що через крадїж актів він мстив ся за свого помершого вже батька, бувшого інжинїра маґістрату, свого часу засуспендованого і за свою матїр, котрій відмовлено пенсию по мужу.

— **На кару смерти** засудив сяніцкий суд цигана Дмитра Панька Сівела vel Шлюрка за замордоване в січни с. р. своєї жінки. Вердикт присяжних запав одноголосно.

— **В процесї аґента Сільвія Нодарого** обняв оборону адвокат з Горициї, др. Graziado Luzzado і на другий тиждень приїзджає до Львова. Оборону Василя Сїдельника обнимає др. Міленьский. Розправа буде переводити ся в нїмецкім язицї. Доси завізвано около 500 сьвідків до розправи, котру переводити буде радник Гізовекий.

— **Огнї.** На обшарі двірскім в Золотниках, підгаєцкого повіта, згоріло 400 кіп пшеницї і 800 кіп соломи вартости 8800 К. Причина огню доси незвістна.

— **Крадїж в церкві св. Юра.** Руска митрополича капітула донесла полїциї, що якийсь невислїджений злодїй забрав з престола в церкві св. Юра кілька срібних предметів і розбив пушку з дрібною монетою.

— **Движима азбука,** — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкциєю та з прикладом до уставленя букв. Цїна 10 корон; для учителїв народних і книгарень по 8 корон. Замовляти можна в канцелярії Товариства „Просьвіта" і в книгарни Ставропигійский (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука" повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— **Ґімнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускім „Соколї" з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понедїлок, середу і пятницю для учеників молодших від ½6—½7 години, для старших від ½7—½8 години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою вишколених настоятелїв. За старшину товариства ґімн. „Сокіл": Др. *Гукевич*, за голову. *Денис Кучика*, справник.

— **Бурси в Станиславові.** До „Руслана" пишуть: Бурса філії руского Товариства педаґоґічного в Станиславові, заложена в вересни 1899 р. містила ся в домі, закупленим ВПр. Митрополитом Шептицким і подарованім під церков духовної семинарії (під числ. 15, при улици Липовій), до 15. липня 1900. Тодї заносило ся на будову семинарії, тому прокуратория скарбу судово виповіла се помешканє Бурсї. Лише даровому відступленю помешканя треба завдячувати, що Бурса могла вже тамтого року стати отвореною — і на перший рік свого істнованя дати приют 24 вихованкам.— В недостатку власного дому, як і дарового мешканя, управа Бурси була в немалім клопотї, що в браку хати почати з Бурсою в другім роцї. Властителї домів нерадо винаймають мешканє для Бурси, а ту 38 хлопців подало ся на сей рік в конкурсовім речинци, та ще зголошують ся родичі, ведені довірєм до управи, як і потребою опіки для своїх дїтий. Тож видїл філії, в виду того, винаймив на два роки, при улици Липовій, ч. 45, дім о шести компатах і 2 кухнях, за цїну 514 зр. на Бурсу, і примістив там 28 вихованків, лише таких, що платять. Се подає ся до відомости передовсїм доохрестних Русинів Стани-

---

взяли блискучі острі ножі.... відтак щезли серед темноти....

Поза ними мерехкотїла спокійно і тихо ватра. Слабий холодний вітер повіяв від озера. В якійсь дебрі замекала з тиха коза. Відтак відозвав ся нараз якийсь голос:

— Коли вже минули олеандрові корчі, то мусять вже бути в долинї.

— Коби лиш тоті труси не новтїкали перед ними!

— Перед двома?

— Чому нї? Янко недавно тому сам один розігнав цїлий табор тої ватаги, що обсїла була жерела Цетинї. Застрілив чотирох Альбанцїв, а друге тілько убив камінем....

Нараз замовкли, коли десь далеко роздав ся вистріл з рушницї.

— Чуєте...?

Роздав ся другий вистріл а відтак чути було стрілянє з многих карабінів в тій сторонї, де був обведений окопами табор ворога. Чорногорцї кинулись з воєнним криком у вивіз.

В долинї коло олеандрових корчів хтось крикнув на їх голос. Они пристанули і стали надслухувати, а старий спитав:

— Хто то крикнув? Алил чи Данило?

— Але нїхто не умів того сказати.

— Як би й не було, то ми чули лиш один голос — сказав старий.

III.

В селї пішла чутка, що Чорногорцї бють ся з Альбанцями, а обава жінок ставала з кождою хвилею щораз більша.

— Одна з нас, у котрої нема маленької дитини, нехай піде в гори і розвідає та передасть борцям наше поздоровленє.

Перша Ксеня сказала, що піде.

Від тої хвилї, коли єї брат пішов, стала она як нетота сама. В сьвята не ішла вже в танець, а дївчата з Неґуша єї подруги, не видїли вже, щоби она коли сьміяла ся.

В недїлю по службі божій она вибрала ся. Мусїла іти до Цетиня, а відтак горами в долину опісля понад ріку аж до скодарского озера. Аж там мала она довідати ся того, що їй було потреба.

Сонце стояло в полудне, коли она прийшла в ті сторони, де сїрий вапняк як зеркало відбиває проміня і ще збільшає спеку. Але дївчина мимо утомн хотїла ще перед вечером станути в Цетиню. Коли же настало полудне, схотїло ся їй дуже пити. Єї збаночок був вже давно порожний, а спрага так єї вже мучила, що она не могла й думати. Ще лиш сила волї держала єї на ногах.

Як-раз коли сїла спочивати на камени, що стояв при дорозї яко знак придорожний, зачула, що хтось іде. То були австрийскі моряки, що ішли разом з циганками, котрі гнали перед собою мула, на котрім везли всїлякі припаси. Коли побачили молоду дївчину, що сидїла на розстеленій хустцї, пристанули і зачали жартувати.

— Агі, якаж красна! Може би ти за нами пішла?

А Ксеню аж за серце тисло і она відповіла борзо: Я іду до Скодару.... довідати ся, що там мої братя пораблюють... Може ви чули від людий, що Альбанцї многих повбивали?

Але моряки лише що вечером перед тим вийшли були на беріг і не знали нїчого про борбу коло Скодару.

Ксеня попросила їх ще капку води а відтак пішла дальше.

Вже наставала ніч, коли она побачила перші сьвітла в містї. Зайшла до якогось шинку, де богато мужчин сидїло при чарцї сливовицї. В кутї над срібною лямпою висїв сьвятий образ. Ксеня перехрестила ся перед ним а відтак сїла на лавку.

Жінка, що послугувала, відозвала ся до неї: Чуєш, мала, може би ти менї помогла? Чей видиш, що не можу дати собі ради. Всї хотять нараз, щоби їх обслужити.

— Я прийшла аж з Неґуша — відповіла Ксеня — і дуже утомила ся.

Один з тих, що там пили подивив ся на ню: То ти з Неґуша?.... Вчера убили Альбанцї одного чоловіка звідтам.

Ксеню ті слова як би приголомшили. Она стала єго благати: Як він називав ся? Скажіть, як він називав ся!

Але той чоловік того не знав. Розповів їй лиш, що два побратими хотїли попасти на Турків, коли ті спали; але їх спостерегли і привитали кулями, і один з них погиб.

Ксеня була зовсїм утомлена, коли зайшла до господи, але обава не дала їй вже спокою. Вже й сон єї відійшов і не думала о тім, що погибший міг прецї бути якимсь незнакомим, чужим борцем. Она була певна того, що той, котрого застрілили, то або Данило або Алил.

Коби лиш не він.... але коби й не тоn....

Пустилась серед ночи, бігла і бігла і тихцем голосила по погибшім, але сама перед собою боялa ся вимовити імя.

В ночи було страшно іти, а коли наконець місяць зійшов, то їй знову здавало ся, мов би она самотна і опущена ходила помежи гробами. Великі скали то були в єї очах могили; з великим страхом перебігала она через довгі темні тїни, а з болю від острого каміня, що калїчило єї ноги, она лиш хвилями зойкнула як та перепуджена дитина, котра і біль чує і в своїм серци страх має. Так бігла она цїлу ніч серед тої самоти, спотикаючись по до-

славова, щоби зволили Бурсу Товариства педаґоґічного своїми жертвами спомагати, аби було чим оплатити винайм, та складати жертви на будову власного дому, і на удержанє біднійших а спосібних і добрих учеників.

Брацтво сьв. Николая при катедрі приймило сего року 50 вихованків до своєї Бурси, під зарядом о. Семенова.

Товариство Руских Женщин в Станиславові удержує інтернат для дівчат-Русинок в домі ч. 45, при улици Казимірівскій, винанятім за 800 зр. і має 16 учениць.

В домі фондациї ім. Осостовича, при ул. Заболотівскій, ч. 15, під управою Капітули, а зарядом СС. Василиянок, находить ся також Інтернат для руских дівчат, числом 23. Дівчата з обох руских інтернатів ходять до шкіл міских польских. Инокинь Василиянок в дівочім Інститутї ім. Осостовича. після шематизму з 1901 р. є 7, 3 сестри і 4 кандидатки.

**— Борба з конокрадами.** В ночи з 6 на 7 с. м. заїхав перед загороду господаря Івана Кушніря на передмістю Скітники в Городку віз запряжений одним великим конем, на котрім сиділо двох людий. Ті люди, злізши з воза, підійшли тихцем до стайнї Кушніра і вивели з неї пару коний. Сплячий в недалекій шопі син Кушніра пробудив ся на шелест і бачучи що діє ся кинув ся на найблизшого з конокрадів. Зловлений злодій добув ножа і бороняючи ся поранив паробка, але Кушнір видер єму ніж і сам кілька разів скалічив єго. Другий злодій зайшов тимчасом з заду і ударив паробка колом по голові, відтак вхопив раненого товариша, кинув єго на віз і погнав коня, утікаючи в напрямі Мшани.

## Господарство, промисл і торговля.

**— Ц. к. Дирекция зелізниць державних** у Львові оповіщує; Дня 22 серпня с. р. отворено на разі тільки для руху особового стацию Бахманінґ на зелізници льокальній Лямбах-Гаґ, в окрузі ц. к. Дирекциї зелізниць державних в Лінцу.

Отворенє згаданої стациї для руху загального наступить по викінченю доїзду.

## ТЕЛЄҐРАМИ.

**Відень** 11 вересня. У всіх тутешних церквах як і на провінциї відбули ся вчера заупокійні богослуженя за бл. п. Цісареву Єлисавету.

**Триєст** 11 вересня. На торжество спущеня на воду нового корабля военного „Арпад" прибули сюди вчера: архикнязь Йосиф Август з женою, командант маринарки барон Шпавн, президент палати послів ґр. Феттер, богато послів і гостий.

**Льондон** 11 вересня. Times доносить з Буффальо, що з причини замаху на президента Мек Кінлія стане перед судом не лиш сам Чолґош, але також всі члени союза анархістів в Клївлєнді, котрий на зборах ухвалив убити президента. Також і Ема Ґольдман, що єсть членом того союза, буде поставлена перед суд. Ґольдманівна виголосила в послїдним тижднї дуже пристрастну бесіду, в котрій заохочувала до убиваня пануючих. Відпис тої бесіди найдено у Чолґоша. У всіх містах Америки відбувають ся численні арештованя.

**Копенгаґа** 11 вересня. Цар з царицею, анґлійска нара королівска і король даньский, прибули сюди вчера перед полуднем з Фреденсберґа і удали ся на поклад царского корабля „Стандард", де перед виїздом царя відбуло ся пращальне сніданє. По полудни від'їхав цар на „Стандарті" до Ґданьска, а цариця на „Сіверній звізді" до Кіль.

**Брукселя** 11 вересня. Ґенерали бурскі заявили у відповіди на проклямацию Кіченера, що не піддадуть ся. Девет навіть не відповідав.

**Чікаґо** 11 вересня. Арештовано тут анархістку Ему Ґольдман.

---

розі як та гонена зьвірина, котрій вже сил не стає. Але туга і смуток гнали єї дальше.

Від тої студеної води, що моряки дали їй зіґрітій напити ся, від утоми далекої дороги та від того, що їй сказав той чоловік в шинку, дістала она горячки. Здавало ся їй, як би хтось понад єї головою кричав та кликав тихо, в єї ушах шуміли їй заєдно якісь слова. Говорила як би без памяти до своєї матери, кликала свого побратима і молила ся до Бога.

Коли стало свитати, то їй здавало ся, що то якесь чудо. Она ще ніколи в житю не вийшла була поза рідну сторону сірих скал, не знала нічо о тім, як піднимає ся з озера молодий день і як шелестить зелень з милого просоня. Перед нею показало ся нараз ясне, спокійне зеркало широкого скодарского озера. Станула і аж задрожала в тім глубокім переконаню, що она без сумніву вже померла, а тепер прийде Господь Бог, щоби забрати єї до свого раю. І она наставила руки як би до якої любої людини.

Наконець дійшла аж до берега озера, в котрім як у зеркалі відбивали ся рожеві образи гір. Сама себе спитала ся, чи то дорога до Скодару веде дальше тим гостинцем, повного пороху, чи може котроюсь із тих широких зеленавих смуг, що як би жили якогось каменя тягнуть ся по темно-синій воді.

Дорога ішла тут сподом гори і вздовж озера та була місцями вирубана в скалах, крізь котрі були пороблені досить довгі тунелі. Ніч в них була ще така темна та чорна, що предмети, які нараз виступали звідтам на сьвітло виглядали як би якісь мари. Саме перед входом до одної такої темної брами Ксеня наглє скочила взад і обіруч вхопилась за голову, бо вискн їй зачали так ходити, що мало не розскочили ся, а очи зі страху отворила широко.

Зпід того склепіня висунув ся на сьвітло дня якийсь похід, сумний похід, супроводжаючий якийсь віз. Той віз тягнули воли і він котив ся на грубих простих колесах.

Кого то тут везли?

Їй треба то було конче знати.

Вилізла на низький мур, що з лївого боку підпирав гостинець. Хотїла щось промовити, але слово завмерло їй на устах.

На ложи із зеленого галузя побачила з розложеними руками тіло молодого борця. Половину лиця закривало чорне волосє, зліплене скипілою кровю, що очевидно мусїла натечи з грудий попід розщіпкану сорочку.

Коли віз під'їхав близше до неї, один з Чорногорців, що ішли коло него пізнав молоду дівчину та сказав до Алила:

— Твоя сестра!

Воли задержали. Алил вибіг наперед а Ксеня припала до него.

— Погиб! — сказав він з тиха. — От видиш, — погиб! Але то не моя в тім вина. Я взяв єго зраненого на плечі і піс... Але єго поцілила ще друга куля... і минув ся...

Але Ксеня єго не чула. Господь Бог змилосердив ся над нею, сталась божа воля і нараз увільнила єї від всего смутку... на завсїгди. Она вже брата не пізнала, їй здавало ся, що говорить до того, котрого полюбило єї серце, і що Данила обняла руками.

І она усьміхнена відозвала ся ніжно до брата:

— То не ти... то Алил погиб, Алил!... То ти, мій Данилку, ти тепер вільний! Вже не маєш побратима... Тепер можеш то додержати, що обіцяв... Колиж мій милий, буде весїлє?

---

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

### Зі Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| відходить | | |
| | | **День** |
| | 6·25 | До Станиславова, Підвисокого. Потутор |
| | 6·35 | „ Лавочного, Мукача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Ковови |
| | 6·30 | „ Підволочиск в Підзамча |
| 8·30 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·40 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·00 | „ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ Підволочиск з гол. двірця |
| | 10·25 | „ Іцкан, Сопова, Берґомету |
| | 10·20 | „ Белзця, Рави, Любачева |
| | 11·25 | „ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 1·55 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·08 | | „ „ „ Підзамча |
| | 2·15 | „ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 2·40 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе |
| 2·55 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$. |
| | 3·15 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 3·20 | „ Зимноводи від $^{10}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 3·26 | „ Брухович „ „ „ „ |
| | 3·30 | „ Ярослава |
| | | **Ніч** |
| 12·45 | | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·51 | | „ Іцкан, Констанциї, Букарешту |
| | 7·52 | „ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 6·10 | „ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа |
| | 6·20 | „ Кракова, Відня, Берня, Варшави а Орлова від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 6·30 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни |
| | 6·35 | „ Лавочного Мункача. Хирова |
| | 7.25 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 7·10 | „ Тернополя з гол. двірця |
| | 7·33 | „ „ „ Підзамча |
| | 9·30 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 10·30 | „ Іцкан, Гусятина, Радовець |
| | 11·— | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·10 | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·23 | „ „ Грималова з Підзамча |

### До Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| приходить | | |
| | | **День** |
| | 4·40 | Зі Стрия, Самбора, Борислава |
| | 6·10 | „ Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·46 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 7·10 | „ Зимноводи „ „ „ „ |
| | 7·45 | „ Янова (головний дворець) |
| | 8·10 | „ Лавочного „ „ |
| | 8·00 | „ Тернополя на Підзамче |
| | 7·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·50 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 11·45 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·55 | „ Іцкан, Черновець, Станиславова |
| | 12·55 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·35 | | „ Кракова, Відня |
| | 1·10 | „ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$. |
| 1·45 | | „ Іцкан, Станиславова |
| 2·20 | | „ Підволочиск на Підзамче |
| 2·35 | | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·10 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·00 | „ Сокаля |
| | 5·50 | „ Кракова |
| 5 55 | | „ Чернівців |
| | 3·14 | „ Брухович |
| | | **Ніч** |
| | 12·05 | З Сколього, Калуша, Борислава |
| 12·20 | | „ Черновець, Букарешту |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·12 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 3·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 9.11 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята |
| | 7·36 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$ |
| | 8·50 | „ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 9·15 | „ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 9·15 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Ковови, Підвисокого |
| | 10·25 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець |
| | 10·38 | „ „ на гол. дворець |
| | 10·50 | „ Лавочного. Хирова, Пешту |

**ЗАМІТКА.** Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# ІНСЕРАТИ.

## „NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

### Товариство для торговлї і складів чаю
## Братів К. і Ц. Попов у Москві.

**Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини.** **Доставцї Двора царско-росийского.**
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греции, Швециї і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

**Золотий медаль** в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

### Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

| Ваґа пачки в фунт. рос. | Nr. 0 | 1 | 2 | 3 | 3/4 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | Чай з Цейльону |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1/1 | 15·20 | 11·— | 10·— | 9·— | 8·20 | 7·60 | 6·70 | 5·80 | 5·20 | 4·30 | 6·70 |
| 1/2 | 7·60 | 5·50 | 5·— | 4·50 | 4·10 | 3·80 | 3·35 | 2·90 | 2·60 | 2·15 | 3·35 |
| 1/4 | 3·80 | 2·75 | 2·55 | 2·25 | 2·05 | 1·90 | 1·70 | 1·45 | 1·30 | 1·10 | 1·70 |
| 1/8 | — | — | — | — | 1·05 | —·95 | —·85 | —·75 | —·65 | —·55 | —·85 |

**При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.**

## ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

**Важне для родин і шкіл!**

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . . . . . . 4 зр.

Христос при кирницї з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

# MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

**Разом 20 томів по зр. 6.**

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯИДОВСКИИ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

**СТЕЛЛЯ** найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)